

शुण्ड पु० शुन-ड तस्य नेत्वम् । १ मदनिकरे हेमच० । २ गज-
हस्ते पुं स्त्री० स्त्रोत्वो टाप् । ३ मद्यपानगृहे ४ वेश्यायां
५ सुरायां ६ जलहस्तिन्याश्च स्त्री भेद० । ७ नबिन्वां
विश्वः । ऽकृष्टिन्याश्च स्त्री शब्दमा० ।

शुण्डापान न० शुण्डा सुरा पीयतेऽत्र पा-व्याधारे ल्युट् ।
१ मद्यपानगृहे अमरः । ६ त० । २ मद्यपाने च ।

शुण्डार पु० शुण्डा अस्तप्रथं र । १ शौण्डिके शब्दच० । २ ह-
स्तिनि च । अपकर्षे र । ३ अर्षकृष्टशुण्डायाम् स्त्री ।
लच् । शुण्डाल हस्तिनि धनञ्जयः । [शब्दच० ।

शुण्डिर् पु० शुण्डाऽस्तप्रथम इति । १ हस्तिनि २ शौण्डिके
शुण्डिमूर्धिका स्त्री शुण्डिनो मूर्धिकेव । कुण्डन्तर्थां (कुंळ)
राजनि० । [(हातिशुंङ्गा) वृक्षे राजनि० ।

शुण्डी स्त्री शुण्डाकारोऽस्तप्रस्थाः अच् गौरा० डीष् ।
शुद्ध न० शुध-क्त । १ सैन्धवत्ववशे २ मरिचे च राजनि० ।
३ केवले ४ निर्दोषे ५ पवित्रे भेदि० । ६ शुभे च लि० ।

शुद्धप्रशुद्धी शास्त्रत्राये संस्काररूपे यथोक्तं

“शुद्धप्रशुद्धोः संस्काररूपत्वेन एकपुरुषस्यैकदोभयस्थिति
वैयते । शुद्धेर्भावरूपत्वे अशुद्धेऽस्तभावरूपत्वे नैतत्
विरोधात् । अतएव शब्दः “ततः आइसशुद्धौ तु कृत्या-
दिकादग्रे तथा । कर्तृस्नात्कालिकी शुद्धिरशुद्धः पुनरेव
सः” अशुद्धौ चतुर्थांहादौ । कथमशुद्धौ आइं ? कालाशौ-
चयोरधिकारिविशेषणत्वादत्र आह कर्तृस्नात्कालिकी
शुद्धिरिति । आइविधानाजेषात् तन्मात्रनिष्ठा शुद्धिः
कल्पयते “स पुनरशुद्धः कर्मान्तरे” आ० वि० । शुद्धितन्त्रे च
“एवं शुद्धेर्भावरूपत्वे अशौचस्य तद्भावरूपत्वे विरोधः
तथात्वे अशौचसङ्करोऽपि न स्यात् । एकस्मिन् शुद्ध-
भावरूपे अशौचे सत्यपरस्य तद्रूपस्य तदानीं तत्पुरुषो-
यशुद्धिरूपप्रतियोग्यत्वाभावात् अनुपपत्तेः । तस्मात्
शुद्धप्रशुद्धोर्भावरूपत्वम् ।

पक्षपु० उक्त० ख० १६४० कतिचिदशुद्धा उक्ताः । तज्ज्ञ-
स्यैव शुद्धता यथा

“जातके ऋतकेऽस्नाते जलौकोभिः स्नते तथा । अप-
वित्रो द्विजातीनां देहः सन्ध्यादिकर्मसु । अपूततसु
रुत्सर्गे नरो भूत्वपरीषयोः । अस्य श्मश्रुर्न चैव ब्रह्म-
यज्ञजपादिषु । रक्तपाते नखशृङ्गदन्तखड्गादिभिः कृते ।
विप्रादेरशुचिः कायः शस्त्रास्त्रैः कण्टकादिभिः । सुक्ता
हस्ताननोच्छिद्येऽपवित्रः कृतमैशुने । शयने ब्राह्मणादीनां
शरीरं कुरकर्मणि । च्चरादिभिः सहः पशुरोगैर्वृत्त

द्विजन्तवासु । वधुरपयतं पूजादानहोमजपादिषु ।
धूमोद्गारे वनौ आइपतिताच्चादिभोजनैः । तथा च
रेतःस्त्रबने मर्त्यदेहाऽपविव्रता । अपविव्रं द्विजातीनां
वपुः स्वाहाऽहृदमने । गर्हितदानयज्ञेषु पतिते पात-
कादिभिः । अशौचान्तेन शुद्धिः स्यात् जातके ऋतके-
ऽपि च । सर्ववर्णांश्मसादीनां तनोः सन्ध्यादिकर्मसु ।
ऋतकादिभिर्न ज्ञानापनेयतेति । अशौचशब्दे द्रव्यशुद्धि-
शब्दे च दृशम् । [डीष् ।

शुद्धजङ्ग पुं स्त्री शुद्धा जङ्गा यस्य । गर्दभे त्रिका० स्त्रियां
शुद्धमांस न० २ १८३४ कृताक्षशब्ददर्शिते पक्षमांसभेदे [शब्दच० ।
शुद्धवस्त्री स्त्री कर्म० । शुद्ध्यां शब्दच० २ पवित्रायां लतावाङ्
शुद्धान्त पु० शुद्धः निर्दोषः अलः पर्यान्तो यस्य । १ न्पा-
न्तःपुरे उपचारात् तत्र स्थितायां २ राजयोषिति पुं स्त्री०
“शुद्धान्तसन्धानानितान्तदृष्टे” इति नैषधम् । शुद्धं शुद्धिः
इत० । ३ अशौचान्ते ।

शुद्धापङ्कति स्त्री कर्म० । “शुद्धापङ्कतिरन्वसारोपार्थो धर्म-
निष्कवः” चन्द्राबोकोक्ते अर्थात्पङ्कारभेदे ।

शुद्धि स्त्री शुध-क्तिन् । १ मार्जने जटा० २ नैसर्ग्यसम्पादने
श्वैदिककर्मयोग्यत्वासम्पादकसंस्कारभेदे च । ४ दुर्गायां
“सरणाच्चिन्तनाहापि शोध्यते येन पातकात् । तेन शुद्धि
समाख्याता देवी रुद्रतनौ स्थिता” देवीपु० तन्नामनिस्तुतिः

शुद्धोदनसुत पु० बोद्धभेदे हेमच० ।

शुध शौचे शोधने सक० निःशेषभवने अक० च हि० पर०
अनिट् । शुध्यति लृटि अशुधत् । “भक्तो हरः शुध्यति
यद्दुग्धः स्यादिति” लीला० ।

शुन गतौ ल० पर० सक० सेट् । शुनति अशोनीत् ।

शुन पु० शुन-क । कुक्कुरे । कि । तत्रैव वाचस्पतिः ।

शुनःशेफ पु० शुनइव शेफोऽस्य अलुक्सना० । विश्वात्मिन्-
शिश्वे छनिभेदे । [राजनि० ।

शुनका पु० शुनइव कन् । १ छनिभेदे स्त्रार्थे क । २ कुक्कुरे
शुनकचञ्चुका स्त्री गुनकस्येव चञ्चुः पत्ने यस्याः कप् ।
कुड्चञ्चुः पुपभेदे राजनि० ।

शुनकचिक्की स्त्री गुनकप्रिया चिक्की । शाकभेदे राजनि० ।

शुनासीर पु० कुड्नासीरं यस्य पृषो० । १ इन्द्रे २ भेषके च
पृषो० तस्य रूपत्वयन् द्विरूपकोषे उक्तं यथा

“शुनाशोरो द्वितालव्यः सनाशोरो द्विदन्त्यकः । तालव्या-
दिर्दन्त्यमध्यः शुनासीरश्च दृशते” ।

शुनी स्त्री श्वन्-क्तियां डीष् । १ कुक्कुरशोषिति अमरः ।